

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 18Csp/6/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123243956
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Krzysztofek
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2023:6123243956.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Michaelou Krzysztofek v právnej veci sporu žalobcu: MINIHOTOVOST, SE, so sídlom Náměstí T. G. Masaryka 2392/17, Břeclav, Česká republika, IČ: 043 55 211, zastúpený: Mgr. Zuzana Bírová, advokátka, so sídlom Advokátskej kancelárie Americká 2, Bratislava, proti žalovanému: P. L., O.. XX.XX.XXXX, Z. V. R. M. XXXX/XX, Z., o zaplatenie sumy 100,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 100,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 100,- Eur od 31.03.2020 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky 12,- Eur, a to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Vo zvyšnej časti úroku z omeškania súd žalobu z a m i e t a.
- III. Žalobca m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručitou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 21.02.2023, postúpenou tunajšiemu súdu dňa 02.06.2023, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 100,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 100,- Eur od 31.03.2020 do zaplatenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 12,- Eur, ako aj náhradu trov konania, a to z titulu nesplateného úveru.
2. Podľa § 10 ods. 3 zák. č. 307/20016 Z. z. o upomínacom konaní, ak žalobca v lehote podľa odseku 1 podá návrh na pokračovanie v konaní, platobný rozkaz sa zrušuje, súd postúpi vec do piatich pracovných dní súdu príslušnému na jej prejednanie podľa Civilného sporového poriadku a žalobcu o tom upovedomí. Ak príslušným na jej prejednanie je súd podľa § 2, súd žalobcu upovedomí o pokračovaní v konaní.
3. Súd žalobe vyhovel a vydal platobný rozkaz, ktorý sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk. Súd vyzval žalobcu, aby oznámil či navrhuje pokračovanie v konaní na miestne príslušnom súde. Žalobca navrhol pokračovanie v konaní a oznámil, že zotráva na návrhu v celom rozsahu. V zmysle § 10 ods. 3 zák. č. 307/20016 Z. z. o upomínacom konaní sa vydaný platobný rozkaz návrhom na pokračovanie v konaní zrušil a súd postúpil žalobu na tunajší súd.
4. Žalobca žalobu zdôvodnil tým, že je právnická osoba, žalovaný je fyzická osoba. Žalovaný sa prostredníctvom webovej stránky www.minipozicka.sk registroval a požiadal žalobcu o poskytnutie úveru vo výške 100,- Eur. Pri registrácii a odoslaním žiadosti o poskytnutie úveru žalovaný zároveň potvrdil, že súhlasí so zmluvou o úvere, ako aj všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, a zároveň potvrdil,

že údaje, ktoré žalobcovi ako veriteľovi poskytol, sú pravdivé a úplné. Na základe zmluvy o úvere č. 582547 zo dňa 21.02.2020 žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 100,- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s celkovými nákladmi spojenými s úverom vo výške 28,- Eur, a to do 28 dní odo dňa poskytnutia úveru. V zmysle zmluvy č. 582547 sú celkové náklady spojené s úverom tvorené výlučne odplatou, čo predstavuje sumu vo výške 28,- Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil riadne a včas svoj záväzok v zmysle uzatvorenej zmluvy, stal sa jeho dlh splatným, a to dňom 23.03.2020. V zmysle čl. 19 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru veriteľ je oprávnený upozorniť spotrebiteľa na omeškanie so splátkou úveru, a to buď e-mailom alebo sms správou alebo písomne. Veriteľ je oprávnený požadovať od spotrebiteľa vo forme zmluvnej pokuty paušálnu náhradu nákladov spojenú s upomienkou vo výške 3,- Eura za každú upomienku. Žalobca vyzýval žalovaného na úhradu jeho záväzku prostredníctvom upomienok zasielaných formou SMS-správ alebo emailov. Na upomienky nereagoval, telefonicky sa im s ním nepodarilo skontaktovať. Zaslané boli 4 upomienky, a tým vznikla žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi 12,- Eur za zaslané upomienky. Dňa 05.12.2022 bola žalovanému zaslaná písomná výzva na úhradu dlhu. Žalovaný neuhradil žalobcovi žiadnu platbu.

5. Žalovanému bola žaloba s prílohami doručená oznámením na úradnej tabuli a webovej stránke súdu, k tejto sa nevyjadril, skutkové tvrdenia nepoprel, dôkazy neoznačil.

6. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

7. Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak

a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa,

b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

8. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 297 písm. b) CSP, keďže sa jedná o spotrebiteľský spor, a zároveň ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- Eur. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom. Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle § 219 ods. 3 CSP. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu v zákonnej lehote, strany sporu ani ich zástupcovia na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

9. Medzi žalobcom a žalovaným bola formou diaľkovej komunikácie dňa 21.02.2020 uzavretá Zmluva o úvere č. 582547, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému úver vo výške 100,- Eur. Celkové náklady žalovaného boli tvorené odplatou vo výške 28,- Eur, a preto celková čiastka, ktorú bol žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi, bola vo výške 128,- Eur. Odplatu vo výške 28,- Eur si však žalobca v konaní neuplatňuje. Žalovaný sa zaviazal zaplatiť celkovú čiastku do 28 dní odo dňa poskytnutia úveru. Úver bol žalovanému poskytnutý 21.02.2020 a do omeškania sa dostal dňa 24.03.2020. Žalovaný zo zmluvy žalobcovi nič neuhradil. Žalobca sa v konaní domáha vrátenia istiny s úrokom z omeškania 8,05 % ročne z istiny od 31.03.2020 do zaplatenia.

10. Podľa čl. 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12.12.2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

11. Podľa čl. 18 ods. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12.12.2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

12. Podľa čl. 6 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 593/2008 zo 17. 06.2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I), bez toho, aby boli dotknuté články 5 a 7, zmluva uzavretá fyzickou osobou na účel, ktorý sa môže považovať za patriaci do oblasti mimo jej predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „spotrebiteľ“), s inou osobou, ktorá koná v rámci svojho predmetu činnosti

alebo výkonu povolania (ďalej len „podnikateľ“), sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa za predpokladu, že podnikateľ: a) vykonáva svoju obchodnú alebo podnikateľskú činnosť v krajine obvyklého pobytu spotrebiteľa alebo b) akýmkoľvek spôsobom smeruje takú činnosť na túto krajinu alebo niekoľko krajín vrátane tejto krajiny a zmluva patrí do rozsahu tejto činnosti.

13. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (požadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

14. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

15. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (2)

17. Podľa § 54 ods. 1 a ods. 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. (1) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. (2)

18. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zák. č. 266/2005 Z. z.“), na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie.

19. Podľa § 2 písm. c) zákona č. 266/2005 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie dodávateľom osoba, ktorá je v rámci svojho podnikania zmluvným poskytovateľom finančných služieb prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku.

20. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 266/2005 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej sa výlučne na osobnú spotrebu poskytujú finančné služby na základe zmluvy na diaľku a ktorá pri jej uzavieraní a plnení nekoná v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania.

21. Podľa § 1 ods. 3, písm. l) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zák. č. 129/2010 Z. z.“), spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

22. Podľa § 24 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 zák. č. 129/2010 Z. z., na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 1 ods. 2 druhej vety, § 2, 3, 4, 6, § 7 ods. 1, 2, 15 až 17, § 8, 8a, § 9 ods. 1, ods. 2 písm. a) až z), ods. 9 až 11, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, § 20 ods. 2 až 8, § 23 a 25. (1) Veriteľ môže poskytovať úvery alebo pôžičky, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, ak má povolenie poskytovať spotrebiteľské úvery podľa § 20 ods. 1 písm. a). (2) Iný veriteľ je oprávnený poskytovať úver alebo pôžičku, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, len na základe povolenia pre iného veriteľa udeleného Národnou bankou Slovenska. (3)

23. Podľa § 2 písm. c) zák. č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie iným veriteľom právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré splňajú aspoň

jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. c), f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska.

24. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

26. V prvom rade sa súd zaoberal otázkou právomoci slovenského súdu konať v predmetnej veci, nakoľko na strane žalobcu v danom konaní vystupuje subjekt so sídlom v inom členskom štáte Európskej únie. V danom prípade súd dospel k záveru, že má právomoc prejednať predmetný spor s poukazom na čl. 18 ods. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012, nakoľko žalovaným subjektom je spotrebiteľ, ktorý má bydlisko na území Slovenskej republiky.

27. Následne sa súd zaoberal aj otázkou určenia rozhodného práva pre posúdenie vzťahu medzi stranami sporu, pričom v zmysle článku 6 ods. 1 Nariadenia Rím I bude vzťah medzi stranami sporu posudzovať podľa slovenského práva, nakoľko sa v danom prípade jedná o vzťah spotrebiteľský, kde na strane jednej stojí fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorá nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti a na strane druhej stojí právnická osoba - dodávateľ, konajúca v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

28. Spotrebiteľská zmluva (vrátane zmluvy o spotrebiteľskom úvere) nepredstavuje samostatný ani nový zmluvný typ, ide o určitú skupinu zmlúv, ktorá má osobitný režim právnej úpravy - táto vyplýva zo zvýšeného záujmu spoločnosti ochraňovať slabšieho účastníka zmluvného vzťahu - spotrebiteľa, ktorý vstupuje do zmluvných vzťahov s predajcami a poskytovateľmi rôznych plnení a služieb. Právny vzťah medzi účastníkmi založený zmluvou o úvere je potrebné posudzovať podľa zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom (§ 261, ods. 3, písm. d) Obchodného zákonníka) - vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava (ktorou v danom prípade je zák. č. 129/2010 Z.z., ako i ustanovenie § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), má prednosť pred všeobecnou právnou úpravou (Obchodný zákonník) je nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. V súdenom prípade sa zák. č. 129/2010 Z.z. vzťahuje na vzniknutý vzťah aj napriek tomu, že lehota splatnosti bola dohodnutá v dobe kratšej ako tri mesiace, a to v zmysle § 2 písm. c) v spojení s § 24 ods. 1, 2, 3 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov.

29. Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že dňa 21.02.2020 uzavrel žalobca so žalovaným prostredníctvom diaľkovej komunikácie zmluvu o poskytnutí úveru, na základe ktorej žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 100,- Eur. Zmluva bola uzavretá v súlade so zákonom č. 266/2005 Z. z., pričom žalovaný sa zaregistroval na adrese internetového sídla žalobcu za účelom zriadenia užívateľského účtu a požiadal o uzatvorenie zmluvy. Na základe takto uzatvorenej zmluvy sa žalovaný zaviazal vrátiť žalobcovi celkovú sumu 128,- Eur, ktorá pozostávala z poskytnutého úveru vo výške 100,- Eur a odplaty vo výške 28,- Eur. Žalovaný nezaplatil z poskytnutej pôžičky žiadnu sumu. Žalobca si v konaní uplatnil nárok na zaplatenie istiny vo výške 100,- Eur bez odplaty.

30. Keďže sa žalovaný k žalobe nevyjadril a teda nepredniesol obranu, skutkovým základom pre rozhodnutie súdu boli skutočnosti tvrdené žalobcom. A teda súd má za to, že medzi stranami nebola sporná skutočnosť, že žalobca poskytol žalovanému na jeho účet dňa 21.02.2020, na základe predloženej zmluvy o úvere uzavretej prostriedkami diaľkovej komunikácie, peňažné prostriedky vo výške 100,- Eur a v dohodnutej lehote 28 dní istinu nevrátil. Nebolo sporné ani, že žalovaný ku dňu rozhodnutia súdu neuhradil z poskytnutej sumy žiadnu čiastku. S poukazom na uvedené súd uložil žalovanému vo výroku I. povinnosť zaplatiť žalobcovi ním uplatňovanú sumu 100,- Eur. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca si v konaní uplatňoval iba úhradu istiny úveru (bez akýchkoľvek úrokov a

poplatkov) nebolo v konaní potrebné skúmať podrobnejšie obsah a naplnenie povinných náležitostí zmluvy. Okrem sumy istiny úveru priznal súd žalobcovi i uplatňovaný nárok na náklady spojené s uplatnením pohľadávky voči žalovanému v podobe paušálnych nákladov na štyri nesporne odoslané upomienky á 3,- Eurá za jednu upomienku, spolu v sume 12,- Eur.

31. Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vzniklo žalobcovi právo požadovať od žalovaného ako dlžníka popri plnení, úroky z omeškania z vyššie uvedenej sumy, keďže ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu a nie je tu žalovaný podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Súd sa stotožnil s dňom vzniku omeškania 31.03.2020. Výšku úroku z omeškania stanovuje vykonávací predpis, ktorým je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., podľa ktorého je výška úroku z omeškania výška úrokov z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalobca si však uplatnil úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne, súd mu úrok z omeškania v tejto výške nepriznal, pretože základná úroková sadzba ECB ku dňu omeškania žalovaného bola vo výške 0,00 % zverejnená na webovej stránke www.nbs.sk, t. j. 0,00 % + 5 bodov spolu výška 5,00 % ročne. Vzhľadom na uvedené súd žalobe v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 100,- Eur od 31.03.2020 do zaplatenia vyhovel.

32. S poukazom na uvedené súd žalovaného zaviazal na zaplatenie žalovanej sumy 100,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 100,- Eur od 31.03.2020 do zaplatenia vo výroku I. rozsudku a vo zvyšku úroku z omeškania (nad 5 % ročne) súd žalobu vo výroku II. rozsudku zamietol.

33. Podľa § 232 ods. 2 a 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak (2). Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu (3).

34. Vzhľadom na výšku istiny s príslušenstvom, ku ktorej zaplateniu zaviazal súd žalovaného, určil súd žalovanému na splnenie dlhu v súlade s § 232 ods. 3 CSP primerane dlhšiu lehotu 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

35. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

36. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

38. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (1). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (2).

39. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd aplikoval ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď žalobca bol v konaní v celom rozsahu úspešný, čo v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 100% trov konania, o čom súd rozhodol vo výroku III. rozsudku. Pri zamietnutí žaloby v časti príslušenstva súd na uvedené neprihliadal ako na smerodajné pri určení výšky úspechu žalobcu, pretože príslušenstvo nebolo samostatným predmetom konania. Súd pritom podporne poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave č.k. 10CoPr/2/2016-361 zo dňa 27.06.2016, v ktorom odvolací súd uviedol, že „súd prvej inštancie ... pochybil tiež v tom, že pri posudzovaní úspechu a neúspechu vyčíslaval výšku priznaných úrokov z omeškania ku dňu rozhodnutia súdu, pričom pre takýto postup by bol dôvod len vtedy, ak by úroky z omeškania tvorili samostatný predmet konania, ak sú však len príslušenstvom istiny, pri posudzovaní miery úspechu v konaní nie je dôvod na úroky z omeškania prihliadať.“ V konaní pritom nebol tvrdený a súd sám nezistil žiaden dôvod na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).